

0718 – 18. juli

Du som roser deg av loven, du vanærer Gud ved å bryte loven! For på grunn av dere blir Guds navn spottet blant hedningene. Rom 2: 23–24.

Her samler apostelen alt han tidligere har sagt, og ennå har å si, i en éne knusende avslutning: «Du som roser deg av loven, du vanærer Gud ved å bryte loven!» D. v. s.: Just fordi du roser deg av loven, og likevel lever et liv der du stadig bevisst bryter loven, fører du vanære og spott over Gud og hans ord. «For på grunn av dere blir Guds navn spottet blant hedningene, slik det står skrevet».

Dere lever på en slik måte at når hedningene ser hvordan dere lever, og hører at dere roser dere av å kjenne den sanne Gud og hans lov, så må de jo tenke at denne Gud og denne loven kan ikke være mye verdifull, –. Når dere som er hans folk gjør så mange onde gjerninger.

Slik det står skrevet – hos deres egne profeter klager jo Gud selv over akkurat dette, og sier: «De levde akkurat som hedningene, hvor de enn kom, og ødela mitt hellige navn, så de sa om dem: Er dette Herrens folk?»*

[* Esek 36: 20 etter COR's bibeltekst.]

Dette er selve tyngdepunktet i den knusende refselsen apostelen gir jødene her: Å leve et liv som fører spott over Guds dyrebare navn er forferdelig. Ja, så fryktelig at et gudfryktig hjerte rent vil forgå bare ved tanken på muligheten av å kunne komme til å gjøre noe slikt. Og her sier altså apostelen at jødene levde et slikt liv. Så selv hedningene, i sitt åndelige mørke, så hvor galt det var, og på grunn av dem spottet og forkastet Guds navn.

Nå skal vi samtidig ha klart for oss hvor høyt jødene anså seg å stå over hedningene, på grunn av de mange og store fortrinn de hadde framfor dem. De så alltid i stor medlidenhet ned på hedningene som «blinde», og som dem som «vandret i mørke».

Når da apostelen her kaster denne anklagen mot dem; at til og med hedningene på grunn av jødernes synder foraktet og forkastet Gud, innser vi at her holder han fram for dem et særdeles knusende situasjonsbilde.

Slik må nettopp menneskehjertet knuses og tilintetgjøres hvis det skal kunne skje en ny fødsel, og hjertet skal kunne bli rett mottakelig for et sant trosliv født av den nåden evangeliet forkynner.

Og det var akkurat dette apostelen hadde som mål med dette knusende budskapet; å «rydde vei for Herren», å «senke fjell og hauger». Derfor måtte han såre og bedrøve dem, for at hans herlige evangelium deretter bedre kunne lege og trøste.

Men det apostelen her sier om jødene, passer dessverre også altfor godt på de fleste navnekristne. Særlig de skriftlærde blant oss, og de lærerne som ikke lærer seg selv, men stadig bare fortsetter sitt uomvendte liv.

Å, om hver éne en som leser disse apostelens ord kunne ta dette til seg, og prøve seg selv, om det ikke også rammer ham! I den hellige dåp er du tatt opp i Guds pakt. Du mottar kanskje også Kristi legeme og blod i nattverden. Du har god kunnskap om kristendommen, så du kan tale Guds ord til

andre. Kanskje du til og med taler med dem om hvor nødvendig det er å omvende seg, om en sann tro og et hellig liv.

Men, hvordan står det til med ditt innerste vesen, med ditt hjerte, og med ditt liv? Slik må vi ta denne teksten inn over oss, hvis vi leser den rett. Lever du selv i en rett omvendelse innfor Gud? For «ingen skapning er usynlig for hans åsyn». Han kjenner alt og alle.

Lever du selv i en sann tro, forenet med din Frelser? Søker du selv daglig å døde ditt eget kjød, dets lyster og begjær? Eller består din kristendom bare i å vite og tale. Du sier: En skal frykte og elske Gud over alle ting. Men likevel dyrker du dine små avguder, uten noen som helst frykt eller erkjennelse innfor nådestolen?

Kanskje du utlegger og innskjerper alle Guds bud overfor andre. Men selv banner og sverger du. Bryter du selv helligdagsbudet? Er du selv en dranker? Kanskje du lever i hat til et menneske? Eller i en hemmelig synd? Å, da er det jo bare et forferdelig hykleri og skuespill!

Men Herren, den allmektige og hellige, ser det. Han kjenner deg. På denne måten «samler du deg opp vrede til vredens dag, den dag da Guds rettferdige dom skal åpenbares», så sant Gud ikke lyver!

Og på denne måten gir du andre grunnlag til spott og forakt for den hellige læren du bekjenner. Din familie, venner og naboer vil bruke din ugudelighet som en trøst til å fortsette sitt uomvendte liv. Dermed bidrar du til å ødelegge og forherde dem som Kristus døde for. Dette skal han en dag kreve deg til regnskap for.

Hadde du bare ikke bekjent deg som en kristen, så angikk din synd bare deg selv. Men nå ødelegger din synd Herrens hellige navn, og dem som han kjøpte så dyrt. Det er om dette Herren sier: «Hva har du med å forkynne mine rådslutninger eller ta min pakt i din munn, når jeg ser at du hater tuktt og kaster mine ord bak deg?»